

Apare în 1/13 și 15/27
a fie-cărei luni.

Proprietar, editor și redactor responsabil:
George Curteanu.

ABONAMENTULĂ
Pe an 3 fl., pe 1/2 an 1 fl. 50 cr., pe 1/4 an 75 cr.
Pentru România și străinătate: Pe an 7 franci.
Prețul e a se solvi înainte.

Nr. 22.

Bistrița, 15/27 Novembre 1894.

Anulă IV.

Cerșitorăa.

Amară 'n lume e viața
Când ești lipsită și n'ai părinți,
Când crudeloră de suferinți
Ești pradă;
În vană îți scaldă în lacrimi fața,
Căci nime nu vrea să te vadă.

Cu pieptulă golă, palită de sora,
Sdrobită de alți vieți gândă,
Se tiră încetă cerșindă
La milă
Pe drumă o biată cerșitoră, —
În vîrstă-i numai o copilă.

Se roga 'n drepta și în stînga
Cu glasul rugătoră și secă,
Dar toți pre lângă dînsa trecă
În grabă
Și-o dojenescă: „Uite nătînga!
Nu pôte să se ducă 'n trebă!”

Sub ceruri nime nu se 'ndură
Spre sufletulă ei întristată,
Cerșese 'n vană din sată în sată
Pre uliți,
Dureri în inimă-i se fură
În sborulă cruntă ală unei suliti.

Slăbită de necasuri grele
Și de-a miseriei poveri,
Nu o mai ține în puteri
Piciorulă,
Mai face ună pasă pe petricele
Și cade josă... O ia florulă...

Sermana! N'o ajută nime...
S'a ridicată cu greu din drumă,
Privirea ei a dat acum
De-o cruce.
Se uită-odată spre 'nălțime,
Apoi acolo 'ncetă se duce.

Sub sânta cruce se aședă,
Se odichnesce ună momentă
Și în genunchi pe golă pămîntă
Se pune,
Spre Crucifacă ochii-și ficsedă
Și'n șoptă dice-o rugăciune.

Esclamă — apoi: „Isuse dulce,
Ală nostru vecinică bună patronă,
Îmă rupe alți vieți pomă,
Să cadă,
Și mórtea-aici să me apuce,
Ca vie omă să nu mă vadă!”

„Destulă am suferită în lume,
Necasuri, rele și dureri
Lipsită de ori-ce mîngăieră
Sub sora,
Când ómenii 'mpetriți iau glume
A mele vorbe rugătore!”

„O, du-mă, du-mă susă la ceriuri,
Să lasă pămîntulă cu ingrati;
Acolo 'n glorie 'nălțati
Toți sfinți
Admiră-a tale mari misteriiuri,
O, pune-mă capetă suferinței!”...

*De multă apuse după deluri
Mărețulă sóre plinț de focă,
Copila în același locț*

Se luptă

*Cu mórtea 'n a durerii valuri...
In dorii viéța-i fii întreruptă...*

*Trecëndu unu călătorii cucernicū
Pe lângă cruce a aflatū
Copila mórta, i-a săpatū*

Mormēntulū

*Și o-a redatū celui Puternicū.
O mierlă la însoțitū cu cântulū.*

Onițu.

Mântuitorulū în timpū de lipsă.

Nărățiune din timpurile lui Iosifū II.

(După F. Weller.)

— Urmare. —

— Ai gânditū a aflā aici pre altulū — țise Hutterer zimbindū, — Mângăe-te numai fetișorā. Mai multā folosū vei avē din aceea, că te vei înțelege cu mine.

Măriuca se sguli într'unū unghiu. Ea era tare și avea convingerea, că unu omū ca acesta nicī când nu o va aduce cu forța sē se supunā voinței lui.

La aceea însă nu se ascepta Hutterer. Elū credea a avē alte mijlōce de forță mai eficaci, cari de multe ori i-au ajutatū la împlinirea postelorū sale mârșave.

— Nu-ți întōrce ochiir cei frumoșir jurū împrejurū, pare că te uiți după ceva armă, — țise Hutterer, — au cređi tu, că eu te voiū atăcā ca unū hoțū de drumū? Nebunā, fi liniscitā, eu nu cerū dela tine nemica, decâtū aceea, ce-mī vei dā de bună vōiā.

Fata cu acestea însă nu se linisci.

— Ce voesci dela mine, domnule? — țise māniōsā, — pentruce ai făcutū sē mē înșele aici în modulū acesta, dacā n'ai gândū rēu?

— Dar altcum ai fi venitū? Dēcā strigōia bētrānā, care stā afarā, în locū de minciuna, care ți-a spus'o, ar fi țisu, că la bētrānulū Gaborū te ascēptā unū domnū de frunte, care după povestile lui Dani despre frumsēța ta s'a amorisatā în tine, spune-mī, ai fi venitū?

— Și acum ce vrei sē ajungī dela mine, că m'ai adusū cu o minciunā aici?

— Vomū vedē îndatā. Tu ești fata lui Niculae Grigoroviță. Tatālū tēu e iobagū și în cărțile mele numele lui e subtrasū cu roșu, pentrucā e în restanță cu darea. Eu sum administrātorulū de dare, potū zalogī pe tatālū tēu, potū sē-lū scotū din casā, dacā am vōiā.

Fata privi lungū la elū, pentrucā de vēđutū pānā acum nu-lū vēđuse, însă de purtarea lui rușinōsā a fostū auditū.

— Și chiar dacā ar plāti tatālū tēu darea restantā — țise mai încolo Hutterer — totuși stā în puterea mea, sē-lū scotū din casā, pentrucā este aici unū omū, care dā cincī-șeci de floreni, dacā ilū voiū așēđā în moșia, pre care sunteți voi.

Măriuca strînse mānile laolaltā și rugāndu-se țise: — Acēsta nu vei face-o, domnule.

— Nu? — țise Hutterer cu o privire lacomā.

— Tu ești o fatā înțelēptā, acēsta îmi place, vinā dragā mai aprōpe.

Măriuca nu se mișcā din locū.

— Da încă totū ești spāriōsā — țise administrātorulū — vinā mai aprōpe, dā-mī o guriță de arvunā.

Stāndū fata nemișcatā Hutterer se scōlā, cu brațele deschise pāșesece cātrā dēnsa.

Măriuca se feri, sē nu punā māna pre ea și fugi în celalaltū colțū de casā. Cu ochi scānteitori, cu fața roșā se repēđi Hutterer după ea și o prinse de hainā. Dēnsa se întōrse spre elū și cu ambe mānile deodatā îi dede o loviturā în peptū atātu de bună, cātū cāđū pre spate josū cātū a fostū de lungū. Măriuca voi sē deschidā acum ușa, dar nu putū, fiindū încuiatā pe din afarā. Spumegāndū de furiā se ridicā Hutterer și se apropiā erā de fatā. Dēnsa luā poziție și privi fără fricā în fața lui.

— Domnule! — îi țise amenințāndu-lū — nu te apropiā de mine, că, pre D-đeulū meu, vei simți, că pumnii mei nu suntū ca a unei domnișore de orașū.

Hutterer stete loculū. Pōte a simțitū, că cu stātura lui cea micā, cu mānile sale slabe nu pōte sta față cu o fatā vigorōsā și tare. Elū își ascunse nēcasalū și făcū față veselā. Inlontrulū sēu însă cugetā, cā-i va respłāti elū acēstā rușine și dejosire.

— Nebunā — țise elū cu unū surisū fariseescū, — trebue sē-ți spunū a dōua orā, cumcā eu nu voescū a întrebuintā forță față de tine. Dacā stai prelāngā aceea, voiū strigā pre ferēstrā la strigōiā, sē deschidā ușa. Inșē totuși va fi mai bine pentru tine, dacā mē vei ascultā dōue minute.

— Lasā-mē, pentrucā ce mai poți avea de a-mī spune! —

Hutterer se puse sē șēđā comodū și liniscitū pre uniculū scaunū, care era în casā.

— Tu-mī ești dragā, fatā — țise elū mēsurāndū cu o cautăturā cutezātore figura Măriucei. — Numai pentru tine ași putē închide unū ochiū asupra restanții de dare, care zace pre moșia vōstrā, precum și asupra imbierei, care mi-s'a făcutū. Hotāresce-te acum. De voesci a-mī împlinī vōiā, rēmānū tōte cum au fostū și

prelângă aceea voiu ajuta să scape și Grigorașu din temniță. Dacă nu, atunci încă astăzi vă alungu pe toți din casă și curte. Tatălă tēu pōte sluji în cetate, Grigorașul tēu și de ar fi de o sută de ori unicul fiu alū unei vėduve — se va preumblă în căputa albū, őră tu și mama ta puteți merge a cerși, până când ve voiu închide pre amēndoue, ca pre nisee vagabunde. Acum — socotesce-te.

Măriuca îngălbini, ea voia se ingenunchiă și se se rōge de milă, însă observă, că i-va fi rugarea de giabă.

— Domnule! — őrise ea cu vōce nădusită, — d-ta vorbesci ca și cum n'ar fi Dđeu și împēratū.

Hutterer rise. — Ha, ha, D-đeu are alte lucruri, nu de a se îngriji de voi, — și împēratul? Acela e de parte, pentru elū suntemū noi aici. Noi suntemū împērați aici. Acum, fatuță, eu imi perdū răbdarea și mai tārđiu nu voiu primi jertfa ta.

— Bată-te D-đeu, ce propunere rușinosă imi faci mie, unei fete de cinste. Alungați-ne, resbunațivē cum voiți până se va uri ceriulū de faptele vōstre rușinoșe și va trimete judecata sa asupra tuturorū blăstēmațilorū, cari sugū acēsta țēră nefericită.

Hutterer sări aprinsu de mânia, din ochi-i eșiau scānteii, buzele tremurau de furie. — Fată — őrise elū scrășnindū în dinți, — asta ai sē-o simți, sange are sē curgă din ochii tēi, crețe se se facă pre fața ta, őră trupulū tēu sē devinā scheletū. Hei strigōiă, vagabundă bētrānă — strigă apoi pre ferēstră — deschideți zavorulū, lasați sē se ducă acēstă nebună, până i-se vorū tăii aripile. Ușă se deschise. Măriuca sări, cātu era sē îmburde pre țigancă și o luă la sănētōsa.

Ciulitā, tupilatā ca unū cățelū intră țigancă înlontru. O privire la cautătura acră alui Hutterer i-a spusū, că acelaia nu i-a succesū întreprinderea, nu și-a implinitu dorința.

— Unde-i miserabilulū de Gaborū? — strigă Hutterer.

Țigancă aretā spre ușă si őrise: — Acōlea afară, șede. —

— Strigă-lū înlontru.

La minutā a fostū bētrānulū lângă țigancă. Hutterer apropiāndu-se de ei le őrise cu unū tonū amenințatorū: — Auđiți ce vē spunū! Sē vē țineți gura, altcum a vōstră e temnița cea mai aduncă a Timișōrei pentru viētă. De veți spune unui sufletū, că am fostū aici, nu mai vedeți sōrele, însemnați-ve acēsta.

— Eu potū tăcé — őrise Gaborū, — nu-sū gură de petece.

Țigancă se jură pre toți sfinți, că despre totū lucrulū nu va eși unū cuvētū din gura ei.

— Bine veți face — őrise Hutterer și puse pre Gaborū sē-i ștērgă de pre vestminte tina, care se legase de ele, când a căđutū în urma lovitūrei capētate dela Măriuca. După-ce i s'au curățitū hainele őrise cătră Gaborū: — Du-te înainte și-mi adă trāsura la podū. Hutte-

rer după aceea eși fără a privi la închinățiunile țigancēi. Acēsta însă se uită după elū cu ochi ca de șerpe.

— Așa — murmură ea — și eu nu-sū vrednică pentru ostenēla mea de nici o para, sgārcitulū, bētrānulū pēcātōsū și apoi eu sē tacū? Hei pōte sē vinā timpulū, când voiu putē vorbi și atunci jurū pre cenușa mōșei, de nu-mi voiu deschide gura, — sgārcitulū, saculū pēcatelorū.

În timpū, ce țigancă se nāscocoria, că nu a capētātū bacșișū, Hutterer ajunsē la podū. De cealaltā parte de drumū tocmai venia o trāsură, ce fusese ascunsă în pădurice. Hutterer se aruncă în ea și sburā cătră cetate. Trecānd prelângă casa lui moșū Niculae, i-se făcū palma pumū și amenință furiosū: — Voiu face eu sē simțiți cu cine aveți de lucru.

*

Măriuca merse cătră casă. Pre cale își bātea capulū sē spună la părinți, ce i s'a întēplatū, sēu mai bine sē tacă.

La urmă se hotări sē nu spună nimicū, fiindu-i frică, că tatălū sēu în mânia va face vr'unū lucru nesocotitū, care le va aduce mai multū rēu.

Cătră amēđi moșulū Niculae veni dela câmpū, băgă cair în grajdū și intră în casă. Se puseră la mēsă. Toți trei erau fōrte superați. Măriuca gāndea la drăguțulū ei și la amenințările lui Hutterer, moșū Niculae la argatulū sēu credinciosū, în carele credea a capētātū unū ginere bravū, apoi la baniș perdūți, cu cari și-ar fi pututū plăti restanța de dare. Bētrāna privia când la fața palidă și tristă a fetei sale, când la fața posomoritā a soțului, până ce la urmă șirōe de lacrāmi începurā a-i inundā fața. Amēđă se sfirși. Fie-care se apucă sē mai drēgă ceva. — Moșū Niculae luă o bucatā de lemnū se cioplēsă o spiță.

Deodatā tresāriri toți trei și privindū spāriați spre ușă đăriră înaintea ușei stāndū dōue trāsuri. Din una se detera josū trei domni îmbrăcați în civilū, din a dōua unū pichet de ostași, unū corporalū și patru gregari. Măriuca se clătina pe picioare. Intre cei de āntāiu vēđū pre Hutterer. Bētrāna își perdū puterile și scōse unū țipetū de durere. Moșū Niculae își învērti ochii aprinși, apucă spița de jumētate gata, ca și cum ar voi a o folosi de armă, în contra bărbațilorū, cari nāvālirā în casă. Măriuca observā privirea sēlbatică a tatălui sēu, buzele strinse laolaltă și tremuratulū mānei drepte, în carea era spița. Alergā la dēnsulū, ilū cuprinse pre de după capū și-i őrise încetū: — aruncă lemnulū tatā, că te vorū omori și noi vomū rēmāné ca vai de noi. Spița căđū josū.

— Ocupați intrările — strigă Hutterer cătră soldați — și aveți grijă de omulū acesta, căci mi se pare, că voesce cu forța a ne impedecă dela implinirea datorinței nōstre. Doi ostași ocuparā ușile, ceialaltī trei încungiurarā pre bētrāni ținēndū baionetele întinse spre elū. — Nō d-le secretariū — őrise Hutterer privindū cu ochi batjocoritori spre fatā, — la lucru. Unulū din cei

doi, cari erau cu Hutterer scóse o scrisóre și apropiindu-se de moșu Niculae începú cu unú tonú durú: — Tu ești în restanță de dare cu patru deei de floreni, poți plăti?

— Ieri mi-am vëndutú ultimulú vițelú, díse bêtránulú.

— Așadará ai bani.

— Ba nu, cáci mi i-au furatú.

— Oha, acésta-i slabá mántuire

— Domnule — díse Măriuca — servitoriulú nostru Grigorașú . . .

— Ce-mi pasá mie de servitoriulú vostrú — o întrerupse deregătoriulú cu tonú durú -- aveți bani ori ba?

— Ba nu — díse moșu Niculae stringându-și pumnii și avëndú de gândú sê se repeďescá asupra deregătoriului, de nu-lú reținea Măriuca. — Suntú prea mulți tálhari în Timișóra. La acésta Hutterer páși naintea lui și díse amenințându-lú: — Pentru acésta ai sê mergi la temniță, prápăditule. Apoi întorcându-se cátrá oficianții sei, díse: dați, serieți totú, cercați láđile, sieriele și paturile. Poporulú estú blástematú ascunde bani, ca sê înșele statulú.

Bêtrána se aruncá la piciórele lui și împreună cu Măriuca se rugá sê-i fie milá de ei. Hutterer se întorse riďéndú. Dela ușá se aúđi altú risú. Era adecá alui Dani, care stetea cu mána dréptá pre zarú, privindú cu satisfacere la Măriuca. Acésta observându-lú alergá la tatálú sêu și se acățá de grumađii lui. Ambii cádúră în genunchi. — Suntemú perduți — díse încetú moșu Niculae. Dani intrá înlăuntru, se apropiá de ei și díse cátrá Măriuca: — Óre astáđi averei o vorbá mai bună pentru mine? Aici suntú bani, de vrei sê fi nevasta mea — și își bătú posunarele.

— Afará din casa mea! — strigá Niculae cautândú în jurú, ca și cum ar căutá ceva armá.

Dani se retrase. — Rémái liniscitú bêtránule, eu mé ducú. Íți cauți ciocanulú? La mine în trásurá se aflá unulú, cu care m'a lovitú în umérú ieri sérá unú asasiná chiar înaintea casei tale. Dar ilú voiú duce eu înaintea judecátoriei. Ciocanulú mé va ajutá a-i puté aflá urma. Cu aceste se apropiá riďéndú de Hutterer, care era lângá ușa odăiei de durmitú a bêtránilorú inspecționándú, cum deregătoriú scormoniau prin láđi și paturí și cum serieau și cea mai rea sdranță, ce o aflau.

Afará prelángá casá era o mulțime de țeraní, mueri, servitori, cari veniserá dela casele din apropiere, sê vedá ce se întemplá, de suntú soldați în jurulú casei. Unii erau aprinși de mániá, alții își stringeau pumnii, dar nime nu cuteza a páși în ajutorú nefericițilorú, dar nici macarú a arátá unú semnú de compátimire. Bêtrána se apropiá de ușá, unde se aflau mai multe mueri, cari incepurá a o mângáia și încurájá.

În acélú momentú se đárirá dóue trásurí pre dru-

mulú, ce duce la cetate. În una, afará de vizitiu, erau dóue persóne îmbrácate în uniformá de oficerú, în cealaltá trei îmbrácate în civilú. Vedéndu cálezorii mulțimea de înaintea casei lui moșu Niculae și aúđindú plánsulú femeilorú, făcurá semnú vizitiului se opréscá caii. Cei doi oficeri se deterá josú din trásurá și apropiindu-se de ómení, unulú dintre ei întrebá pe țeranú: Ce s'a întemplatú aici, ómení buní?

Țeranulú își luá pálăria și răspunse umilitú: — Domniú dela dare suntú înlăuntru și iau dela bêtránulú Niculae totú ce i-a mai rémasú. Pagubá de elú. E unú sufletú bunú și cinstitú. Noi însé nu-i putemú ajutá nimicú. Póte și nóue ni se va întemplá totú așa.

Tinérulú oficerú privi deamêruntulú pre țeranú, ca și cum ar voi sê-si întipárescá în memoriá fisonomia lui. — Toți sunteți în restanță cu darea? — întrebá oficerulú uimitú.

Țeranulú făcú din umere. — Póte fi altmintrelea, Domnule? La noi se prescriu đări când le place juđilorú sêu domnilorú dela Timișóra. Și decá și stringemú cu ostenéla și nécasú bani pentru unú soiú de dare, vine a dóua și a treia, pre cari nu le putemú învinge și écá sêracia e gata. Oficerulú roși aúđindú pre țeranú vorbindú astfelú.

— Aúđi bêtránule — díse țeranului chemându-lú de o parte: — Mi se pare, cá ești unú omú de omenie și bravú.

— Pre D-đeu, d-le, acea sum.

— Cunosci pre generalulú Zoranú din Timișóra?

— Cum sê nu-lú cunoscú, acela e unulú dintre cei buní, unulú, care are gândurí bune față de noi și față de împératulú. Însé celalaltá . . . —

— Engelshofen?

— Da, acela împreună cu hergelia sa nu-lú prea bagá în sémá. Oficerulú meditá unú momentú, apoi díse — Ai tu cáțiva ómení buní, ómení braví, cari nu dícu da în locú de ba și ba în locú de da, cu unú cuvêntú țeraní, cum ești tu, dela cari se póte aflá adevêrulú.

— Suntú destulí, d-le, pentru cari eu stau bunú.

— Cautá dará încá astáđi pe ómenii aceia și viná cu ei mâne desú de diminéță la generalulú Zoranú.

Țeranulú stete locului.

— Ei d'apoi de pre acum începí a nu avé încredere? — întrebá oficerulú riďéndú. Nu-ți fie frică, eu sum amicú a generalului Zoranú, pre carele tu l'ai numitú mai nainte de omenie. Precum ți-am spusú, urmézá sfatulú meu, viná mâne cu cáți va pretiní la generalulú Zoranú, dar astáđi nu spune nimenui, unde mergeți și cine va chematú.

— Vomú veni, d-le, iau acésta asupra mea.

— Bine, voiú sê vedú acum ce se întemplá înlăuntru. Oficerulú făcú unú semnú amicabile țeranului și dupăce schimbá încetú câteva vorbe cu însocitorulú sêu intrá în casá.

(Va urmá.)

Ai dá tu vorbă bună?

*Depart, multă departe
Se duce dorul meu,
In căsură dulce sau tristă
E unni gândul său.*

*Și dacă-ai ști iubite,
Că tu ești gândul dragii,
Ai dá tu vorbă bună
La dorul meu pribeagii?*

Și avere și păcală și nevastă.

După Wilhelm Müller.

În Egiptu a fostu unu rege anume Ramsinitu. Era forte avutu, dară și forte îngrijitu de păstrarea averiloru sale. Odată chemă la palatu pre unu măiestru și-i dișe, să-i facă o cămară, a căreia intrare să fie din palatu, în părăreții ei însă să nu fie nici o ușă, nici o ferestră. Măiestrul luându lucrul asupra-și, făcu cămara după poruncă, dar întrunū părăte lăsă o gaură atātu de mare cătu să pôtă eși cu ușurință unu omu prin ea. În gaură potrivu o pétră atātu de bine, cătu nu se cunosea de locu, că acolo este ceva gaură.

Măiestrul însă nu putu a se folosi de apucătura sa, fiind-că se bolnăvi. Vêdându că morbulu este greu, chemă la sine pre cei doi fi ai sei și le descoperi secretul. După mórtea tatălui lorū, fi încercară să tragă folosu din ceea ce le-a împărțitu tatălū lorū. Într'o nópte merseră la cămară, cercară, aflară gaura și luară pétra din ea. Unulū din ei intră în lăuntru, luă din comorī cătu putu duce, le dete afară frăține-seu, eși apoi și elū. Ambii potriviră pétra la locu și se depărțară cătră casă. Mare a fostu uimirea regelui în diminéta următore, când cercându-și comorile, vêdū, că lipsesce din ele, fără de a se vedé urmă pre unde arū fi intratu hoții. Acesta se repeți de mai multe ori. Regele, ca să pôtă pune mâna pe furu, lăsă să pună preste vasele cu comorile lațuri și curse. Scopulū s'a ajunsu, pentrucă venindū frații éráși nóptea ca să ducă din comorī, unulū dintre dișii intră în lăuntru, însă în locu ca să pôtă luă ceva, fiindū încă și întunecū, se incurcă în curse și lațuri. Atunci dișe cătră fratele său: „frate taiă-mi capulū, căci scăpare nu-i, ilū ea și-lū du cu tine, că atunci nu mă vorū cunósce, și așa vei scăpă și tu de periclu. Fratele îi taiă capulū și-lū duse cu sine. Mai mare fū mirarea regelui când în diminéta următore vêdū incurcatū în cursă unū cadavru fără capu. Regele voia cu orice prețū să șcie cine e acela. Șciindū, că egipteniū punū prețū forte mare pre înmorméntarea cadavruului, puse să se așede cadavruul întrunū locu publicu, unde umblau mai mulți ómeni și lângă dînsulū puse să stee păzitorī. Sperarea i-a fostū, că trecëndū careva neamū și vêdëndū cadavruulū va plânge său va da altū semnū de durere. Pe acela păzitorii ilū vorū prinde și așa se va descoperi secretulū. Lucrulū ar fi și succesū, pentrucă mama frațilorū era nemângăiată aflândū de întempleră

cu fiulū său și amenința pre celū viu, că va descoperi tóte regelui de nu îi va aduce cadavruulū fratelui său. Acesta află unū mijlocū de a pune mâna și pre cada-vruulū fratelui său. Dînsulū umplū câțiva foi*) cu vinū și încercă pre nisee asini și se duse pre lângă murulū, unde steteau păzitorii. Apropiându-se de ei în ascunsū destupă unū fóle și lăsă să curgă vinulū josū. Păzitorii luară vase și grăbiră să prindă vinulū, care curgea. Proprietarulū vinului se arătă la începutū mániosū și începū a se certă cu ei, dar dupăce păzitorii ilū luară cu buna să împretini cu ei și merse la dișii. Acum desfăcu unū fóle după altulū și beură atātu de bine, cătu păzitorii se îmbătară totalū și adormiră. Întru aceea se făcu séră, păcălitorulū desfăcu cadavruulū de legăturile sale și-lū puse pre unū asinū. Spre batjocură înainte de a porni, la fie-care păzitorū îi tunse barba pe de-o parte. Acum creșcū mirarea, ér de altă parte mânia regelui, și prelângă acesta deveni atātu de curiosū să șcie cine e acela, care a făcutū aceste păcălituri, cătu publică, că fata sa are să fie mirésă și soție aceluia, care mai înainte îi va eneră cea mai întélptă și cea mai rușinosă faptă a vieții sale. Furulū îndrăsnețū se hotărī să păcăléscă din nou pre rege. Merse la palatu și când îi puse fata întrebarea, care i-a poruncit-o tatălū ei, elū răspunse: „cea mai rușinosă faptă a mea e, că am ucisu pre fratele meu, și cea mai întélptă aceea, că am îmbătatū păzitorii regeser“. Auđindū acesta fata ilū prinse de mână, dar în același momentū ilū vêdū cărându-se pe ușă afară, și se uimi, că ea ținea în mână o mână mórta, era adecă mâna taiată dela fratele celū mortū, pre care furulū o luă, o ascunse sub manta și o dete fetei ca pe a lui. Atunci își perdū regele sperarea de a păcăli pre acestū meșterū în păcălituri. Ce-i mai rămase? Publică în urmă, că păcălitorulū nu are a se teme de nici o pedépsă, din contră va primi mari remuneraționii, de cumva se va presentă de bună vóie înaintea sa. Păcălitorulū se incređū în vorba regelui, se presentă la dînsulū, acesta ilū admiră și-i dete fata în căsătorie.

M. Popu.

*) Foi suntū nisee saci de pei lucrate, cari se folosescū la purtatū de vinū, pentrucă vase ca ale nostre nu le potū folosi.

Cugefări.

Cea mai mare durere pentru o inimă sinceră iubitoare e înșelăciunea în obiectul iubit.

* * *

Femeia încăpăținată e donul dracului.

* * *

Copila, care nu se scie rugă, va scie păcatul în modul cel mai infam.

* * *

A se însoți depinde dela noi înșine; a se însoți bine însă depinde dela Dumnezeu.

* * *

Femeia perțându-și inocența și-a pierdut dreptul de existență în societatea omenescă.

* * *

Modestia, blândetea și castitatea ridică pre femeie în societatea îngerescă.

* * *

Demonul preferă a opera prin femei.

* * *

Femeia cochetă își va cochetă amorul și fericirea.

* * *

Iubirea femeiei e lăganul virtuților familiari.

* * *

Femeia castă are dreptul a pofti iubire și stimă; cea cădută merită mai mult și decât ură și dispreț.

* * *

Femeia te poate duce atât la fapte bune, cât și la rele; îți poate deschide atât raiul, cât și infernul.

* * *

Femeia, care nu iubesc curățenia esternală, din lăuntru e și mai întinată.

* * *

Femeia disordinată nu va fi nicădată constantă în amor.

* * *

Soția lăcușoasă se va ruina averea, se va urî.

* * *

A avea o soție cruțătoare însemnă a fi avut și fericire.

* * *

Zestrea îți împlin busunariul și ura inima, alege!

* * *

A ști trăctă cu femeia e cea mai riscată economie.

* * *

Femeia e în stare a te înșela și între lacrimi.

I. L. H.

Literatură populară.

Povestea maicei domnului.

(Urmare.)

De acolo încetru maica sântă mergea

Holdele mândru înverșiau,

Incetru maica sântă pleca

Holdele mândru 'nspicau

Și s'o luată Maica sântă

Pună dealu ascuțit,

Ca o sîncea de cuțit,

Peră galbină despletind,

Față albă sgăriind,

Lacrimi din ochi-i picând,

Cară cum picau

Mere de-auru se făceau —

Ângerii veniau

Și le culegeau

Și-n ceriul le duceau

La suflete le-mpărțiau.

S'a întălnit c'unu meșteru de feru.

— Bună ziua meșteru de feru!

— Sănătate bună maică de milă și de putere!

— Ce plângi, ce te dăulesci?

— Oh! meșteru de feru

Cum n'oiu plânge

Cum nu n'oiu dăuli!?

Că vineri dimineața m'am sculat,

In scaunul de-auru m'am înălțat,

Pre obrazu m'am spălat,

Pre obrazu cu vinarsu

Și pre mâni cu vinu bunu.

Ș-am băgat mâna stângă

Ș-am scos carte sântă,

Ș-am băgat mâna dreaptă

Ș-am scos carte albă,

Ș-am cetit dela prânzu pân' la ameză,

Toți orbii și toți schiopii i-am aflat,

I-am adevărat,

Numai pre fiul ceriului și alu pământului,

Pre fiul meu și alui D-șeu,

Nu l'am aflat

Nu l'am adevărat,

Domne rău m'am supărat,

N'ai vădit n'ai auzit?

— De auzit n'am auzit,

De vădit, am vădit,

Că l'au interit căni de Jidovi —

Trei zile de veră

Și l'au prins Joi de cătră seră

Și l'au dus la curțile lui Pilat

Și l'au restignit pre cruce de brad.

Cu burete hrănit l'au,

Cu oțetă adăpat l'au,

*Cunună de spină în capu pusu-i-au,
Cu brâu de măcieșu încinsu-l'au.
Când îl încingeau
Picurî de sânge curgeau
Jidovii în păhară îl sprigineau
Ca nesce păgânii îl beau.
Picurulă întâiu s'a făcutu spiculă grăului,
Cu care facu sânta slujbă la biserici și la morți,
Picurulă alu doilea s'a făcutu sântulă vină,
Cu care facu sânta slujbă la biserici și la morți.
Tocmai eu i-am făcutu cuiele.
De ce au dîsu, se le facu mai gróse
Și mai hodrâmbóse,
Ca se trecă prin óse,
De acea le-am făcutu mai mici
Și mai subțirele,
Cam avutu puținelă feră,
Și am se mă hrănescu și eu cu elă.
— O meștere dare-ai cu ciocanulă
Și se și capeți banulă! . . .*

(Va urmá.)

Diverse.

Noulă metropolită ală Blașului. Majestatea Sa a numitu de arhiepiscopu și metropolită la Blașiu pe Ill. Sa d-lu Dr. Victoru Mihályi de Apșa, episcopulă dela Lugoșiu, care în sinodulu electorală ținutu la Blașiu în 1893, în duminica Tomei, a obținutu cele mai multe voturi. Notămă după „Familia“ următórele date biografice ale inaltului prelatu: S'a născutu la 1841, 19 Maiu, în comuna Iodă în Maramureșu; părintele seu a fostu Gavrilă Mihályi de Apșa, fostu vice-comite, deputatú și 'n urmă jude la Curia regescă din Budapeșta. A studiatú gimnasiulă în Sighetul-Marmației, Oradea-mare, Târnavia și Cășovia, iar cursulă teologică la Roma. Reintorsu în patrie la 1864, a fostu numitú prefectu de studii la seminarulă teologică din Gherla; dela 1865—69 totodată și profesora de istoria și dreptulă bisericescú. Vancea, episcopulă de atunci ală Gherlei, alesu și numitú arhiepiscopu și metropolită la Blașiu, duse pe tinelulă Mihályi la 1869 cu sine, în calitate de secretarú metropolitănu, postu ce ocupă până la 1874, când fu numitú episcopu la Lugoșu, unde prin atitudinea-i corectă și-a atrasu stima generală, care îlă petrece și în scaunulă metropolitănu.

D-lu Septimiu Albini, fostu colaboratorú la „Tribuna“ și osenditú în procesulă Memorandului la 2 aní și jumătate închisóre de statú, publică în „Tribuna“ o declarațiune, datată din Bucuresci, în care dice, că a trecutú Carpații cu hotărîrea, de a nu se supune sentinței aduse contra d-sale în procesulă Memorandului.

Adunarea națională a alegătoriloră români din Ardealú și Ungaria. Ministrulă de in-

terne ung. a adresatú comitetulu partidulu națională românu unu rescriptu, prin care îl interdice activitatea și-lă îndruméză a se constitui în reuniune cu statute aprobânde de guvernú. În urmarea acésta mai mulți fruntași români au convocatú la Sibiu pe ziua de 28 Nov. n. c. pe toți alegătorii români de sub corona s. Stefanu, cari s'au și prezentatú în unu numărú frumosú. Adunarea s'a ținutu sub presidiulă protopresbiterulu Mihaiu Popoviciu dela Orșova și s'a decisu, că alegătorii români ținú și mai departe la programulă națională, protestéză în contra persecuțiuniloră și în contra învinuirei de irredentismă, consideră procesulă Memorandului de îndreptatú contra națiunei române și se declară pentru ținerea unui congresu ală naționalitățiloră.

Epilogulă dramei dela Meyerling. A dóua dî după sinuciderea arhiducelului Rudolf, împăratulă Franciscu Iosifú invitase familia Vecsera, ca se părăsescă teritoriulă imperiului austro-ungarú și se mērgă se se stăbilescă în ori-ce altă țēră ar possi. D-na baronésă de Vecsera, mama tinerei Maria de Vecsera, eroina dramei din Meyerling, atunci s'a stabilită în Parisu, unde ea duce și ađi o viață fórtē retrasă. Dar, după câtú se asigură, o reconciliare a avutu locu de curēndu între împăratu și familia Vecsera și baronésa a anunțatú uncea dintre rudele ei, că ea se va reîntóree în curēndu în Ungaria. Ea a datú chiar ordine, ca se i se închirieze o casă de țēră în împrejurimile Dobrișinului. Se mai asigură, că d-na de Vecsera ar avé intențiunea ca se scrie istoria adevērată a misteriosei sinucideri a arhiducelului Rudolf.

Ómenii mari despre musică. Impăratésa Căterina a dîsu: „Eu iubescú musica atátu de multă, încátu ași fi în stare a-mi jertfi chiar și viața pentru ea; cu tóte acestea, însé de m'ași sili ori câtú, eu n'ași putē se fiu musicală, deórece pentru mine musica nu este altú ceva decátu unu sgomotú provenitú dintr'o confusie de voci neînțelese.“ Beaumarchais dice: „Cea-ce nu merită de a fi vorbitú, se exprimă prin musică.“ Fontanelle: „Trei lucruri nu le-am pututu înțelege nici odată; acestea suntú: joculă, femeia și musica.“ Napoleon I dicea, că pe elă musica îlă face nervosú, dar cu tóte acestea dă-duse ordinú, că înaintea tuturoră spitaleloră se cante la fie-care dî musicelă militară, cređēndu că prin acésta va aduce o ușurință celorú răniți.“ Pe Napoleonu III l'a costatú fórtē multă luptă, până când a pututu se asculte până la sfirșitú o operă musicală. Victor Hugo numai după multe și mari stăruințe s'a învoitú, ca se se compună melodia pentru vre-unulă din versurile lui. „După cum se vede, versurile mele nu suntú destulă de melodióse, căci altfelú — dicea elú, — n'ar avé trebuință de acéstú sgomotú neplăcută.“

Restanțerii nostri suntú rugați cu insistință a-și achitá dătoriiile, avēndu și noi a răfui spe-sele de tiparú.

Pilulele pentru curățirea sângelui

mai nainte numite „Pilulele universale“ ale lui

I. P S E R H O F E R

merită cu totu dreptul numirea din urmă, deore-ce în faptă sunt foarte multe bôle, la cari aceste pilule au probat efectul lor escelent.

De mai multe decenii sunt aceste pilule lăcite și puține familii se voru afla, la cari aru lipsi o mică provisiune din acestu medicamentu de casă escelent.

S'au recomandat și se recomandă de către muți medici aceste pilule ca medicamentu de casă, cu deosebire în contra tuturor suferințelor, ce provin în urma relei mistuirii și constipații precum: **perturbarea în circulațiunea ferei, suferința de ficat, slăbirea mațelor, colica cu vânturi, congestiunea la creeri hămorhoide** (vina de aur) și c. l.

Prin proprietatea lor purificătoare de sânge au cu deosebire bun efectu asupra anemiei și asupra bôlelor ce isvoresc din acesta, precum: **gălbinare, dureri de capu nervose** s. a. m. Aceste pilule purificătoare de sânge lucrează așa de ușor, încatu nu pricinuesc nici cele mai mici dureri și pentru aceea le potu folosi și cele mai slăbite persoane chiar și copii fără nici o temere.

Aceste pilule purificătoare de sânge se prepară veritabile singuru numai în farmacia „zum gold. Reichsapfel“ a lui **I. Pserhofer Singerstrasse Nr. 15 la Viena** și costă o cutiă cu 15 pilule **21 cr.** v. a. Unu soltu cu 6 cutii costă **1 fl. 5 cr.**, trimițendu-se nefrancatu cu rambursă **1 fl. 10 cr.** Dacă se trimite suma banilor înainte, costă unu soltu cu pilule **1 fl. 25 cr.** inclusive francare. 2 suluri **2 fl. 30 cr.**, 3 suluri **3 fl. 35 cr.**, 4 suluri **4 fl. 40 cr.**, 5 suluri **5 fl. 20 cr.**, 10 suluri **9 fl. 20 cr.** Mai puțin de unu soltu nu se poate expedă.

N. B. În urma lățirei loru celei mari, se imiteză aceste pilule sub diferite forme și numiri, de aceea se face rugarea a cere anume „**Pilule purificătoare de sânge** ale lui **I. Pserhofer** și numai acelea sunt veritabile, a căroru instrucțiune pentru folosire este provădută cu iscălitură **I. Pserhofer** și cari portă pe capaculu cutiei totu aceeași iscălitură în colore roșă.

Dintre nenumăratele scrisori, prin cari consumenții acestor pilule mulțamesc pentru dobândirea sănătății după cele mai varii și grele bôle, lăsăm să urmeze aci puține numai, cu observarea, că ori-cine a întrebuințat odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stim. D-le Pserhofer! Binevoese de a-mi trimite erași 15 suluri din escelele D-tale piluri pentru curățirea sângelui cu rambursă postală. Cuacătă ocazie Vă aduc mulțamirile mele pentru efectulu de minune alu pilulilor D-tale. Cu distincă stimă,
Franz Pavlistik, Köln, Lindenthal.

Hrasce lângă Flodnic 12 Sept. 1887.

Stim. D-le! A fostu voința lui D-șeu că pilulele D-v. au ajuns în mâinile mele, și rezultatulu dela acestea iu atribui D-v. Mă recisem în patulu de leușă astfel încatu nu mai puteam lucra și așa fi siguru deja mortă, decât nu m'ar fi scăpatu minunatele D-v. pilule. D-șeu se vă binecuvinteze de mi de ori. Am confianta, că pilulele D-v. voru face de totu sănătoșă, așa precum a folositu și altora.
Theresia Kuifit.

Wiener-Neustadt, 9 Dec. 1887.
Stim. D-le! În numele mătușei mele de 60 ani iți esprimu cea mai călduroșă mulțamire. Densa a suferit 5 ani de cataru la stomacu cronic și de apă. Vieta i era unu chin și se credea deja de perdută. Prin întâmplare a

scăpatu o cutiă cu escelele D-v. Pilule purificătoare de sânge, și după o întrebuințare mai îndelungată s'a vindecatu. Cu distincă stimă
I. sefa Weinzettel.

Eichengraberamt bei Gefühl,
27 Martie 1889.

Stim. D-le! Subseunatul se rogă a mai trimite 4 suluri cu pilulele D-v. în adevărul folositor și escele. Nu potu intrelasa fără ca se Vă esprimu recunoștința mea în privința valoarei acestora pilule, și le vou recomandă unde numai se va putu tuturor suferințelor. Vă autorizează, ca acestă a mea mulțamită se o folosiți după plac și pe cale publică.
Cu distincă stimă **Iguaz Hahn.**

Gotschdorf bei Kohlbach, Oestr. Schlesien, 8 Oct. 1888.

Stim. D-le! Vă rog a-mi trimite unu soltu cu 6 cutii din pilulele D-v. universale purificătoare de sânge. Nu mai minunatelor D-v. pilule am se mulțamesc, că am scăpatu de o suferință de stomacu, care m'a chinuț 5 ani. Aceste pilule nare se-mi lipsescă nici-odată și esprimu prin acestă mulțamirea mea cea mai călduroșă. Cu cea mai mare stimă, **Ana Zwicki.**

Liqer din plante de Alni dela **W. Ottm. Bernhard** din Lindau în contra tuturor greutăților la stomacu. O buteliă 2 fl. 60 cr., o jumătate buteliă 1 fl. 40 cr.

Ca veritabile sunt a se privi numai a cele pilule, a căroru instrucțiune este provădută cu iscălitura **I. P S E R H O F E R** și cari portă pe capaculu flă-cărei cutii totu aceeași iscălitură în colore roșă.

Susamintitele specialități se află și în Budapesta la farmacistulu **I. von Török, Königsgasse 12.**

Aliă americană, celu mai bunu mijlocu în contra tuturor suferințelor rheumatice: durerilor la sira spinării, junghieri, ischiasu, migrenă, dureri nervose de dinți, dureri de capu, junghieri la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Esentă dentru ochi, de **Dr. Romershausen** pentru întărirea și conservarea vederei, în flacone originale 2 fl. 50 cr. și 1 fl. 50 cr.

Minunatul balsam englezesc o sticlă 50 cr.

Prafuri în contra tusei, Fiakerpulver în contra catarului, răgușelei etc. 1 cutiă 35 cr., cu trimiterea franco **Franzbranntwein** cu seu fără sare o sticlă 70 cr. [cată 60 cr.

Balsam contra degerătorei de **I. Pserhofer**, de mulți ani recunoscutu ca celu mai siguru remediu contra suferințelor de degerătură de totu felulu, precum și spre vindecarea ranelor forte învechite, 1 borcanu 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Helso seu Gesundheitssalz unu remediu escelent în contra catarului, la stomacu, precum în genere în contra tuturor suferințelor ce provin dela mistuirea neregulată, unu pachetu 1 fl.

Balsam în contra gușiloru mijlocu probatu în contra umflă-turei la gât. unu flaconu 40 cr. cu trimiterea francată 65 cr.

Esentă de vietă (Picăturile din Praga) în contra stomachului stricat, mistuirei rele, greutăți de totu felulu, unu medicamentu de casă escelent, 1 flaconu 22 cr. 12 flacone 2 fl.

Prafuri în contra asudărei picioareloru. Acestu prafu delătură și mirosulu neplăcutu, conservază încălțăminte și este probatu ca nesticăcios. Prețulu unei cutii 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Suculu-Spitzwegerich, unu medicamentu de casă forte curativu, răgușelei, tusei spasmodice etc. 1 sticlă 50 cr. 2 sticluțe dimpreună cu trimiterea franco 1 fl. 50 cr.

Pomada Tannochinin de **I. Pserhofer**, de unu lungu șir de ani recunoscută de medicu ca celu mai bunu mijlocu pentru creșterea părului. Unu borcanu elegantu adjustatu 2 fl.

Plastru universalu de prof. **Stuedel**, la rane din lovitură și împunū, la totu felulu de bube rele și la umflături învechite, ce se spargu periodicu la picioare, la degetu, la rânile și aprinderile de țite și la multe alte suferințe de acestu soi s'a probatu de multe ori. Unu borcanu 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.

Sare universală purgativă, de **W. Bullrich**. Unu medicamentu pentru curățirea și întărirea digestiunii stricate. precum: durere de capu, amețelă, cărcei la stomacu, acrăla în gât, suferințe hămoridale, constipațiune etc. Unu pachetu 1 fl.

Afără de preparatele aci amintite se mai află toate specialitățile farmaceutice indigene și streine, anunțate prin toate diarele austro-ungare și la casă, când unele din aceste specii nu s'ar afla în depositu se voru procura la cerere promptu și ieftinu.

Trimiterile prin poștă se efectuează iute, decât se trimite prețulu înainte, comande mai mari și cu rambursă a prețulu.

I. P S E R H O F E R,

farmacia „zum goldenen Reichsapfel“ WIEN I., Singerstrasse Nr. 15.

Francu se efectuează acele comande mari decât se trimite mai nainte și resp. porto postală, în casulu acesta speșele postale sunt multu mai ieftine, decâtu la trimiteri cu rambursă.

Fundată în 1891.

Fundată în 1891.

TIPOGRAFIA CAROL ORENDI,

Bistrița, piața mare Nr. 34,

este aranjată după stilul cel mai nou și cu literile cele mai frumoase și mai corespunzătoare pentru limba română, și tot-odată pentru de a pute îndestuli pe Onor. Publicu, nu am cruțat nici ostenelă, nici cheltueli de a-mi pute câștiga în tipografie cele mai noue mijloce tehnice și totu feliul de caractere (soiuri) de litere din cele mai moderne; pentru efeptuirea corectă a lucrurilor însă am angajat conducătoru de tipografie romănu.

Acestu stabilimentu este pusu în pozițiunea de a pute esecutá ori ce felu de comande atátu în limba romăna, câtu și germăna, maghiară etc. cu promptitudine, acuratețá și cu prețurile cele moderate, precum:

Programe elegante,
invitatoru la petreceri și baluri.

Cărți de știință

literatură și didactice.

Statute, foi periodice, tarife comerciale, industriale, de hoteluri și restaurante.

Registre și imprimate pentru toate speciile de servicii.

Imprimate artistice

in aur, argint și ori ce fel de coloru;

circulare, adrese, compturi, serisori, cuverte, prețuri-curente, afișuri de toate mărimumile și diverse anuniuri.

Bilete de logodnă

și nuntă, bilete de inmortare și

totu feliul de tipărituri, atátu pentru oficii câtu și pentru persoane private.

Bilete de vizită

de diferite formate.

În fine rogă pe Onor. Publicu de a mă sprijini în întreprinderea mea cea nouă, onorându-mă cu comande câtu mai număroșe, pentru cari asigură o efeptuire corectă, frumósă, punctuală și cu cele mai moderate prețuri.

Cu stimă

CAROL ORENDI,
t i p o g r a f u .

„MINERVA“

diarŭ literarŭ, beletristicŭ și de distracțiune,

apare în Bistrițã în 1/13 și 15/27 a fie-cărei luni în numerî câte de 1—1½ côle, și costă pe anulŭ întregŭ 4 fl., pre jumătate de anŭ 2 fl., pre unŭ pătrarŭ de anŭ 1 fl.; pentru străinatate pre anulŭ întregŭ 10 franci, pre jumătate de anŭ 5 franci.

„MINERVA“ se va folosi cu puține excepțiuni de ortografia Academiei române și va publica articuli literari, poezii, romanuri și novele, parte originalt, parte traduse din scriitori celebri europeni. schițe, piese teatrale, recenzii, suvenirî de călătorid ș. a.; — va publica din literatura populară: cântece, descânțece, balade, basme, povești, datini din poporŭ ș. a.; va petrece cu atențiune vieța socială a Românilorŭ de pretutindeni, pentru care scopŭ va publica corespondințe atâtŭ din patriă, câtŭ și din străinătate și va tiné în curentŭ pre publiculŭ cetitorŭ și cu noutățile mai însemnate, ce se vorŭ petrece atâtŭ la noi, câtŭ și afară de hotarêre patriei. Cu unŭ cuvântŭ fôia „Minerca“, angajândŭ de colaboratori pre unŭ dintre cei mai cunoscuți și probați scriitori, speră a puté oferî onoratalui publicŭ cetitorŭ o lectură plăcută și distrăgătoare.

Pentru ca și cărturarî cu mijlôce materialt mai modeste sê potă avé o lectură plăcută și instructivă, redacțiunea Minercei este aplicată a acorda și reduceri în prețulŭ de abonamentŭ, avândŭ a se împărtași de aceste reduceri teologi, studentî de orî-ce categorid, învățatori, militari dela sergenți în josŭ, sodali; precum și plugarî cu mai puțină daré de mână.

Colectanții vorŭ primi totŭ alŭ cincelea esemplarŭ grătuitŭ.

Ne luămŭ deci voia a apela la onoratalŭ publicŭ românŭ, rogându-lŭ, ca in vederea scopului, ce-lŭ urmărimŭ, sê binevoescă a ne sprijini cu binevoitorulŭ sucursŭ moralŭ și materialŭ.

Redacțiunea „Minervei“.

Chiar acum a eșitŭ de sub tiparŭ:

CALENDARUL „AUROREI“

pe anulŭ visectŭ 1892.

Cu portretulŭ episcopului ALEXANDRU ST. ȘULUȚIU
— ca premiu — și alte mulțime de ilustrațiuni frumoșe.

Din cuprinsulŭ variatŭ și interesantŭ alŭ acestui Calendarŭ, însemnămŭ aici:

Partea calendaristică: Cronologia pe an. 1892. — Pășcălia pe an. 1892. Sărbătorile și alte zile schimbătoare la răsăriteni și apusenî. — Posturile. — Regentele an. 1892. — Eclipsele sau întunecimile. — Cele 4 anutempuri astronomice. — Semnele pentru fazele lunei. — Calendarŭ julianŭ-gregorianŭ și iudaicŭ. — Meteorologie: Fazele lunei. — Schimbarea timpului după planete. — Servitiulŭ postalŭ și telegraficŭ. — Indreptarŭ financiarŭ. — Têrgurile (după datele oficiose cele mai din urmă.)

Partea de cetitŭ: Vuța mamî (novelă). — Visulŭ copilei (poeziă). — Muntele păcatului (tradițiune.) La nascerea D-lui Christosă (poeziă). — Fantôma (schiță). — Crăciunulŭ sêracului. — Clopoșelulŭ fericirei. (poeziă). — Pădura miseriei. — Leulŭ și berbecelle (fabulă hotentotă). — Artistă măritată (poeziă). — Jalusia coconului Gligorache (schiță de Crăciunŭ). — Anecdote și tēmplari: Medicină. — Compățimirea. — Nevasta credinciosă. — Bărbatulŭ după zestre. — Muerea și calendarulŭ. — Têrgulŭ ciorapilorŭ. — Unŭ răspunsŭ nimeritŭ. — Purecelulŭ sêracului. — Călțunî câștigați pre ușoră. — Uspêțulŭ fără bani. — Regele și cavalerulŭ in capulŭ iernei. — Stăpânulŭ și servitorulŭ. — Candidatulŭ, care cu răspunsŭ invențiosŭ a dobânditŭ dirigătoriă.

Glume (ilustrate): Stratagemă muierescă. — Probă de curisare și probă de refusŭ. — Logică copilară. — Turnura. — Seusă îndestulitoare. Bietele sôere. — Calculŭ și calculŭ. — Abdicarea de bună voia. — Puțină neînțelegere. — Cestiunea Orientului. — Conversațiă. — Logică. Intre o dōmnă și avocatulŭ ei. — Pe bulevardŭ. — Publicațiunî.

Se poté procura dela Tipografia „Aurora“ A. Todoranŭ in Gherla (Szamosujvár) câte unŭ esemplarŭ 30 cr. + 5 cr. porto-postalŭ; ér 6 esemplare procurate de-odată costă numai 1 fl. 60 cr. espedate franco.